

Ewakuacja z pawilonów

Zadania i obowiązki w zakresie ochrony przeciwpożarowej dla osób będących ich stałymi użytkownikami (procedura ewakuacyjna)

Cel procedury

Procedura ma za zadanie zapewnienie sprawnego przygotowania i przeprowadzenie bezpiecznej ewakuacji /prewencyjnej lub interwencyjnej/ pracowników oraz osób postronnych znajdujących się na terenie Pawilonów Miejskiego Ogrodu Zoologicznego im. A. i J. Żabińskich w Warszawie.

Podstawy do uruchomienia procedury

- Pożar - gdy nieskuteczna jest likwidacja pożaru podręcznymi środkami gaśniczymi dostępnymi na terenie.
- Zamach terrorystyczny lub otrzymanie informacji o podłożeniu ładunku wybuchowego lub innego środka niebezpiecznego.
- Zagrożenie emisją materiałów niebezpiecznych - jeżeli czas dojścia skażonego obłoku powietrza jest większy niż 15 minut lub jeśli służby ratownicze zdecydują o wszczęciu ewakuacji.
- Zagrożenie wybuchem gazu lub zagrożeniem ze strony innego medium stwarzającego bezpośrednie zagrożenie dla zdrowia lub życia.
- Inne zagrożenia, które zagrażają życiu i zdrowiu ludzkiemu oraz mogą doprowadzić do powstania paniki.
- **inne wynikające ze specyfiki ZOO.**

Sposób ogłaszania alarmu – sygnały alarmowe

Alarmowanie o zagrożeniach odbywa się poprzez ogłoszenie alarmu

kolejno przez:

- kierującego akcją ewakuacyjną,
- wyznaczonego koordynatora ewakuacji (ważne, aby cała załoga знаła obowiązki koordynatora wówczas mogą się w sprawny sposób zastępować).

- każdego innego pracownika, który stwierdził, iż sytuacja wymaga rozpoczęcia ewakuacji a powiadomienie osób wyżej wymienionych było niemożliwe.

W każdym wypadku zagrożenia wymagającego ewakuacji należy ogłosić sygnał alarmowy. Sygnałem alarmowym jest:

- **sygnał dźwiękowy** – 3 gwizdnięcia po około 3 sek. każdy, oddzielone 1 sekundową przerwą,
- **słowny komunikat** po sygnale gwizdka – „**UWAGA, UWAGA EWAKUACJA PROSZĘ UDAĆ SIĘ DO WYJŚCIA EWAKUACYJNEGO**”,
- **sygnał świetlny** – **włączanie i wyłączanie światła ostrzeżenia dla osób niesłyszących.**

Sygnały dźwiękowe i komunikaty słowne powtarzane są cyklicznie do czasu kiedy wszyscy użytkownicy nie zostaną poinformowani o ewakuacji. Alarm ewakuacyjny ma prawo ogłosić każdy pracownik. Jeżeli nie ma dostępu do gwizdka, powinien ogłosić komunikat słownie. Ewakuację należy prowadzić w sposób zorganizowany, kierując się ustaleniami procedury i/lub aktualnie zaistniałą sytuacją. Osoba postronna, która zauważy zagrożenie, na terenie P a w i l o n u jest zobowiązana poinformować najbliższego znajdującego się pracownika obiektu.

Pracownik, który zauważył zagrożenie, ma obowiązek jak najszybciej zainterweniować. Jeśli jest to wymagane, rozpocząć procedurę ewakuacji.

Zadania dla poszczególnych pracowników

W każdym wypadku osoba podejmująca jakiegokolwiek działania powinna najpierw upewnić się, że sama jest bezpieczna.

1. Kierujący akcją ewakuacyjną

- podejmuje decyzję o zakresie ewakuacji (pełnej czy częściowej);
- uruchamia procedurę ewakuacyjną przy pomocy gwizdka i komunikatów słownych;
- uruchamia ręczny ostrzegacz pożarowy (ROP);
- nadzoruje przestrzeganie ustaleń zawartych w niniejszej procedurze;
- nakazuje powiadomienie specjalistycznych służb ratowniczych;
- nakazuje uruchomienie elementów zabezpieczenia procesu ewakuacji w szczególności: ochronę dokumentacji, zabezpieczenie instalacji gazowej, wodnej i elektrycznej, otwarcie wyjść ewakuacyjnych;
- wprowadza zakaz wejścia i wjazdu na teren osób postronnych;
- współdziała ze specjalistycznymi służbami ratowniczymi;
- inne wynikające ze specyfiki zoo.

2. Koordynatorzy ewakuacji

- informacje o zagrożeniu natychmiast przekazuje do kierującego akcją ewakuacyjną
- wstrzymują wejście na teren obiektu,

- uruchamia elementy zabezpieczenia procesu ewakuacji w szczególności: instalacji elektrycznej,
- otwiera wyjście ewakuacyjne,
- uruchamia sygnał alarmowy: gwizdek oraz komunikaty słowne, świetlne
- pomaga w ewakuacji osobom ze szczególnymi potrzebami (w razie konieczności do dyspozycji osób prowadzących ewakuację posiada wózek),
- pomaga wyprowadzić pracowników na zewnątrz budynku,
- sprawdza czy wszyscy ewakuowali się z danej kondygnacji.

3. Pozostali pracownicy

- przekazują informację o zagrożeniu za pomocą komunikatów słownych,
- udają się do miejsca zbiórki do ewakuacji.

Oznakowanie osób prowadzących ewakuację

plus

KIERUJĄCY AKCJĄ EWAKUACYJNĄ

plus

KOORDYNATOR EWAKUACJI

Postępowanie w trakcie ewakuacji w stosunku do osób z niepełnosprawnościami

W trakcie ewakuacji należy postępować zgodnie z zaleceniami instrukcji bezpieczeństwa pożarowego IBP przy uwzględnieniu obecności w budynku osób z niepełnosprawnościami. Osoby odpowiedzialne za ewakuację oraz osoby wyznaczone na ich zastępstwo (koordynatorzy ewakuacji) powinny być odpowiednio przeszkolone i wiedzieć, jak postępować w trakcie ewakuacji, w zależności od rodzaju niepełnosprawności ewakuowanych osób. Należy pamiętać, że w każdym przypadku najważniejsza jest komunikacja, będąca podstawą skutecznego działania.

Osoby w spektrum autyzmu

Sugeruje się postępowanie indywidualne. Szerokość spektrum wymaga personalizacji działań. Zwłaszcza w kwestiach wrażliwości sensorycznej i reakcji na stres. Sukcesem bezpiecznej ewakuacji w tym przypadku będzie odpowiednia pomoc w ewakuacji poprzez nawiązanie kontaktu z osobą przez koordynatora ewakuacji lub inną osobę wyznaczoną i mającą wiedzę o przebywaniu takiej osoby na terenie obiektu.

Osoby z niepełnosprawnością intelektualną

Jeśli nie występuje sprzężenie / współwystępowanie niepełnosprawności, osoby z niepełnosprawnością intelektualną są w stanie usłyszeć standardowe alarmy i zapowiedzi głosowe oraz zobaczyć aktywowane wizualne urządzenia powiadamiające, które ostrzegają o niebezpieczeństwie i konieczności ewakuacji. Jednak wszystkie standardowe systemy informowania o konieczności ewakuacji z budynku wymagają od użytkownika zdolności zrozumienia i przetwarzania informacji. Niepełnosprawność intelektualna czy nadwrażliwość lub niedowrażliwość na bodźce dźwiękowe i wizualne w niektórych przypadkach znacznie utrudnia lub całkowicie uniemożliwia samodzielne opuszczenie strefy zagrożenia. Wyznaczona osoba (koordynator ewakuacji) lub inna osoba mająca wiedzę o przebywaniu takiej osoby na terenie obiektu powinna dotrzeć do osoby z niepełnosprawnością intelektualną i w spokojny, stanowczy, profesjonalny sposób przeprowadzić ją w bezpieczne miejsce - w miejsce zbiórki do ewakuacji.

Osoby z niepełnosprawnościami słuchu i osoby głuche

Osoby z niepełnosprawnością słuchu mogą sprawnie i samodzielnie opuścić strefę zagrożenia, pod warunkiem, że dowiedzą się o takiej konieczności np. za pomocą świetlnego lub wibracyjnego systemu powiadamiania alarmowego. Kluczowe jest dostarczenie informacji o konieczności ewakuacji. Jeśli w danym obiekcie nie występuje system świetlny/wizualny, powiadomieniem powinna się zająć wyznaczona wcześniej osoba (koordynator ewakuacji) lub inna wyznaczona mająca wiedzę o przebywaniu takiej osoby na terenie obiektu.

Osoby z niepełnosprawnościami wzroku

Jeśli nie występuje sprzężenie niepełnosprawności, osoby z niepełnosprawnością wzroku są w stanie usłyszeć standardowe alarmy i zapowiedzi głosowe powiadamiające o niebezpieczeństwie. Niepełnosprawność wzroku może ograniczać lub uniemożliwiać samodzielne opuszczenie strefy zagrożenia. Jedną z wyznaczonych osób (koordynator ewakuacji) lub inna osoba wyznaczona i mająca wiedzę o przebywaniu takiej osoby na terenie obiektu powinna dotrzeć do osoby z niepełnosprawnością wzroku i w spokojny, stanowczy, profesjonalny sposób przeprowadzić ją w bezpieczne miejsce - miejsce zbiórki do ewakuacji. Najbardziej typowe, najbezpieczniejsze metody asysty OzN wzroku, to umożliwienie jej chwycenia łokcia bądź ramienia osoby asystującej.

Osoby z niepełnosprawnościami ruchu

Ewakuację osób z niepełnosprawnością ruchu (a także wszystkich osób, które nie mogą samodzielnie i szybko poruszać się po schodach) należy prowadzić z użyciem specjalistycznego sprzętu. Niedopuszczalna jest próba transportu osoby poruszającej się na wózku za jego pomocą: istnieje zbyt duże ryzyko zarówno dla ratownika niezawodowego, jak i dla osoby niezdolnej do ruchu (uraz pleców, utrata kontroli nad wózkiem i osobą na nim, potknięcie się, upadek itp.). Wózki mają wiele ruchomych lub słabych części, które nie są skonstruowane w taki sposób, by mogły wytrzymać obciążenia związane z podnoszeniem (np. pałąk ochronny, płyty podnóżka, koła, ruchome podłokietniki itp.).

Transfer na wózek/materac ewakuacyjny. Podczas transferu z wózka (aktywnego, ortopedycznego, elektrycznego) na wózek ewakuacyjny konieczna jest efektywna współpraca wszystkich zaangażowanych osób. Zaleca się, aby w procesie transferu uczestniczyły minimum dwie osoby (nie licząc osoby ewakuowanej).

W przypadku osób zachowujących część sprawności motorycznych (np. paraplegia, rdzeń kręgowy uszkodzony w odcinku piersiowym lub lędźwiowym) wysoce prawdopodobne jest, że rola asysty w procesie transferu ograniczy się do ustabilizowania sprzętu ewakuacyjnego, by osoba ewakuowana mogła samodzielnie się przesiąść. Nie jesteśmy w stanie tego ustalić bez porozumienia się z daną osobą w celu omówienia techniki transferu i określenia poziomu jej sprawności.

W przypadku osób ze znaczną niepełnosprawnością (np. tetraplegia, zanik mięśni, uszkodzenie rdzenia kręgowego na poziomie szyjnym) zalecany jest transfer techniką przód/tył. Jedna osoba ustawia się z przodu i chwytą osobę ewakuowaną pod kolanami (obiema rękami), druga osoba ustawia się za plecami osoby ewakuowanej i chwytą ją za nadgarstki, przekładając swoje ręce pod jej pachami. Na umówiony sygnał następuje podniesienie do góry i przeniesienie na ustawiony obok wózek ewakuacyjny.

Ważne!

Zalecane jest upewnienie się (poprzez rozmowę i wywiad), czy u osoby transferowanej nie występuje spastyczność, która skutkować może mimowolnymi kopnięciami przez nią osoby chwytającej pod kolanami. Jeśli istnieje taka możliwość, zaleca się unieruchomienie nóg za pomocą pasa lub zastosowanie mniej wygodnej techniki bok/bok, gdzie osoby transferujące stoją po prawej i lewej stronie osoby ewakuowanej i transfer następuje do przodu lub do tyłu. W tym przypadku osoby transferujące powinny być bardzo podobnego wzrostu.

W wózku ewakuacyjnym niezbędna jest funkcja usztywnienia głowy / odcinka szyjnego. Należy ją bezwzględnie zastosować podczas transferu osób ze słabszą stabilizacją.

Wózki znajdują się w dyżurce ochrony od strony ulicy Ratuszowej 1/3.

Transfer techniką przód/tył

1. jedna osoba ustawia się z przodu i chwytą osobę ewakuowaną pod kolanami (obiema rękami),

2. druga osoba ustawia się za plecami osoby ewakuowanej i chwytą ją za nadgarstki, przekładając swoje ręce pod jej pachami,
3. na umówiony sygnał następuje podniesienie do góry i przeniesienie na ustawiony obok wózek ewakuacyjny.

Transfer techniką bok/bok

1. osoby transferujące stoją po prawej i lewej stronie osoby ewakuowanej,
2. transfer następuje do przodu lub do tyłu.

Ewakuacja krok po kroku

- Jako osoba asystująca powinnaś/powinieneś budzić zaufanie osoby ewakuowanej.
- Musisz do niej dotrzeć sprawnie.
- Jeśli osoba ewakuowana tego potrzebuje – pomóż jej w opuszczeniu budynku. Spokojnie i stanowczo wyprowadź osobę z budynku/strefy zagrożenia do bezpiecznego miejsca.

Osoby z niepełnosprawnościami ruchu:

- Jeśli znajdujecie się na parterze, asystuj osobie w opuszczeniu budynku (otwieraj i przytrzymuj drzwi). Odprowadź osobę do bezpiecznego miejsca.
- Jeżeli znajdujecie się na wyższej kondygnacji, znajdź sprzęt do ewakuacji (materac/wózek). Nie używaj do ewakuacji własnego wózka osoby z niepełnosprawnością.
- Pomóż w przesiadaniu się na wózek/materac ewakuacyjny.
- Postępuj zgodnie z Indywidualnym Programem Ewakuacji (IPE).
- W miarę możliwości rozmawiaj z osobą ewakuowaną – to bardzo pomaga w ewakuacji.

Osoby z niepełnosprawnościami wzroku:

- Przedstaw się.
- Zapytaj o preferowany sposób asysty (łokieć, ramię, torba) podczas ewakuacji.

Osoby G/głuche

Wyznaczona osoba powinna powiadomić osobę ewakuowaną i upewnić się czy wie i rozumie, co się dzieje i co należy zrobić. Jeśli nie znasz podstaw języka migowego posłuż się kartką i długopisem lub telefonem.